

Plan wynikowy z wymaganiami edukacyjnymi na poszczególne oceny do przedmiotu język polski w szkole zawodowej

(seria „Odkrywamy na nowo”, wyd. Operon, część II)

Temat (rozumiany jako lekcja)	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
59. Tematyka lekcji języka polskiego w klasie II. Wymagania edukacyjne	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wie, jakie są wymagania programowe na poszczególne oceny, – zna podręcznik, autora i budowę, – z pomocą nauczyciela dokonuje skróconego opisu bibliograficznego książki, – określa swoje preferencje czytelnicze (oczekiwania wobec tematyki i gatunku lektur nadobowiązkowych). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dokonuje skróconego opisu bibliograficznego książki, – wskazuje propozycje lektur nadobowiązkowych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje propozycje lektur nadobowiązkowych, uzasadniając swój wybór. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje listę lektur nadobowiązkowych uwzględniających preferencje czytelnicze pozostałych uczniów, uzasadnia swoje propozycje, dokonując ustnej recenzji wybranych pozycji. 	
60. Polszczyzna bez tajemnic: skróty i	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poznaje normy 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prawidłowo 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi zapisać 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi korzystać ze 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi dokonać

<i>skrótowce</i>	ortograficzne - zasady pisowni małymi i wielkimi literami - przekształca wyrażenia w skróty	zapisuje skrótowce - prawidłowo i swobodnie korzysta ze słownika ortograficznego	wyjątki od reguły - potrafi uporządkować skróty według określonych kategorii	szkolnego księgozbioru - odczytuje zasady pisowni skrótowców - potrafi samodzielnie wykonać ćwiczenie	poprawy zauważonych błędów - samodzielnie formułuje zasadę ortograficzną
61. Romantyczny bunt Konrada	Uczeń: - czyta ze zrozumieniem tekst - potrafi analizować i interpretować fragment „Wielkiej Improwizacji” - charakteryzuje patriotyzm Konrada	Uczeń: - definiuje pojęcie mesjanizmu - definiuje pojęcie prometeizmu - ocenia i wartościuje postawę bohatera	Uczeń: - potrafi dostrzec i określić główną wymowę dramatu „Polska Chrystusem narodów”	Uczeń: - podaje przykłady i potrafi określić język Konrada - dostrzega i analizuje bezpośrednie powody buntu Konrada - potrafi interpretować słowa Konrada „Nazywam się Milijon...” - potrafi odnaleźć w tekście elementy prometeizmu - wygłasza własny sąd na temat Konrada	Uczeń: - orientuje się i omawia najważniejsze wydarzenia z życia A. Mickiewicza - wygłasza własny sąd na temat przemyśleń i doświadczeń A. Mickiewicza - wypowiada się na temat swojego patriotyzmu - zbiera argumenty przemawiające za postawą patriotyczną
W SARMACKIM DWORKU					
62. Adam Mickiewicz – sylwetka	Uczeń: - właściwie charakteryzuje	Uczeń: - poprawnie definiuje rolę	Uczeń: - zgodnie z biogramem poety omawia życie	Uczeń: - przedstawia samodzielnie	Uczeń: - orientuje się i omawia najważniejsze

<i>romantycznego wieszca</i>	<p>kulturę szlachecką</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje obyczaje, życie codzienne - rozumie pojęcie „małej ojczyzny” romantyczny 	<p>wieszca narodowego</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje pojęcie patriotyzmu 	publiczne	<p>wyszukane informacje na temat autora</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawia własny sąd na temat swojego patriotyzmu 	<p>wydarzenia z życia A. Mickiewicza</p> <ul style="list-style-type: none"> - zbiera i przedstawia argumenty przemawiające za patriotyzmem A. Mickiewicza
63. "Litwo! Ojczyzno moja" – pejzaże „Inwokacji”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czyta ze zrozumieniem fragment tekstu epopei narodowej - podaje historię powstania poematu - dokonuje analizy i interpretacji fragmentu utworu - poprawnie wskazuje fragmenty, w których pojawia się narrator 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa tożsamość narratora - podaje funkcjonalne cytaty obrazujące „małą ojczyznę” - definiuje pojęcie „małej ojczyzny” - wymienia elementy opisu świata przedstawionego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonuje analizy wersyfikacyjnej - określa oś fabularną epopei - opowiada sytuację ukazaną w tekście 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna i definiuje cechy epopei narodowej - wskazuje we fragmencie utworu obrazy „małej ojczyzny” - potrafi korzystać ze słownika terminów literackich 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konstruuje logiczną wypowiedź ustną, w której przedstawia efekty analizy wersyfikacyjnej - zbiera i przedstawia argumenty na temat doskonałości pisarstwa A. Mickiewicza
64. Recytacja „Inwokacji”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi opanować wskazany fragment tekstu na pamięć 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przygotowuje się do publicznego wystąpienia 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - recytuje fragment tekstu z pamięci 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - publicznie wygłasza „Inwokację”, dbając o emisję głosu - zwraca uwagę na prawidłową artykulację utworu poetyckiego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawnie recytuje fragment „Inwokacji”

<p>65.-66. Witamy w Soplicowie. Dzień w sarmackim dworku (według rozdziału 9.2;9.3;9.4)</p>	<p>Uczeń: - potrafi sporządzić opis wyglądu dworu - dostrzega patriotyzm mieszkańców Soplicowa - charakteryzuje, ocenia i wartościuje postawy bohaterów wybranych fragmentów</p>	<p>Uczeń: - zna i definiuje pojęcia: romantyzm epopeja, sarmatyzm, taniec narodowy polonez - omawia wyznaczniki opisu dworku - omawia elementy świata przedstawionego</p>	<p>Uczeń: - wskazuje argumenty – funkcjonalne cytaty dotyczące kultywowania polskich symboli narodowych - omawia patriotyzm mieszkańców Soplicowa</p>	<p>Uczeń: - odwołuje się do przykładów z tekstu - dostrzega i określa środki artystycznego wyrazu zastosowane we fragmentach utworu - tworzy tekst pisany, poprawny pod względem językowym, logicznym i kompozycyjnym - dba o spójność wypowiedzi pisemnej</p>	<p>Uczeń: - swobodnie operuje podstawowym słownictwem z kręgu tematycznego - zachowuje właściwą kompozycję i formę pracy pisemnej - stosuje zasady poprawności ortograficznej - używa bogatego języka: epitety, porównania</p>
<p>67. Emisariusz</p>	<p>Uczeń: - dostrzega kreację świata przedstawionego fragmentów utworu - potrafi wypisać w punktach dzieje Jacka Soplicy</p>	<p>Uczeń: - podaje argumenty ukazujące bohatera w różnych sytuacjach - wyszukuje środki wyrazu artystycznego dotyczące bohatera</p>	<p>Uczeń: - zwraca uwagę na kultywowanie polskich symboli narodowych - dostrzega patriotyzm mieszkańców Soplicowa - ocenia i wartościuje postawy bohaterów wybranych fragmentów</p>	<p>Uczeń: - dostrzega i określa środki artystycznego wyrazu zastosowane we fragmentach utworu - swobodnie tworzy portret Jacka Spolicy - formułuje argumenty uzasadniające własne stanowisko dotyczące oceny bohatera</p>	<p>Uczeń: - swobodnie operuje podstawowym słownictwem z kręgu tematycznego - wygłasza własny sąd na temat postawy bohatera - dzieli się własnymi przemyśleniami na temat postawy patriotycznej</p>
<p>68. Polszczyzna bez tajemnic: retoryka</p>	<p>Uczeń: - podaje definicję pojęcia retoryki - stara się korzystać z</p>	<p>Uczeń: - tworząc własną wypowiedź, posługuje się</p>	<p>Uczeń: - tworząc własną wypowiedź, stosuje się do zasad poprawnej</p>	<p>Uczeń: - potrafi przygotować się do publicznego wystąpienia</p>	<p>Uczeń: - przygotowuje swoje przemówienie z uwzględnieniem</p>

	zasobów księgozbioru: słownik poprawnej polszczyzny, słownik synonimów	różnymi rodzajami wypowiedzeń	retoryki	- w czasie swojej wypowiedzi stosuje tropy stylistyczne: epitety, przenośnie, porównania, apostrofy, pytania retoryczne oraz wykrzyknienia retoryczne	podstawowych elementów perswazji: zwroty do słuchaczy, odwołania do autorytetów, zmniejszenie roli przeciwników, odwołanie się do uczuć publiczności
69, 70. Sąd nad Jackiem Soplicą. Prezentacja mowy	Uczeń: - tworzy pisemną i ustną wypowiedź na temat Jacka Soplicy - korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny i słownika synonimów - ocenia i wartościuje postawę Jacka	Uczeń: - gromadzi słownictwo na temat bohatera - określa jego rolę w utworze - wypisuje wyrażenia i zwroty, które wykorzysta w czasie sporządzania portretu bohatera	Uczeń: - tworzy poprawną wypowiedź ustną pod względem kompozycyjnym	Uczeń: - zna zasady poprawnej retoryki - tworzy wypowiedź ustną poprawną pod względem językowym, logicznym i kompozycyjnym - przedstawia wypowiedź ustną zgodną z zasadami retoryki	Uczeń: - swobodnie wygłasza mowę na forum klasy, wykorzystując reguły retoryki - dba o spójność wypowiedzi
71. Epilog. Na „paryskim bruku”	Uczeń: - określa wymowę utworu poetyckiego - dostrzega blaski i cienie emigracji	Uczeń: - podaje definicję romantycznego patriotyzmu	Uczeń: - podaje argumenty oceniające problem emigracji - podaje definicję mitu	Uczeń: - dostrzega i określa intencje poety - pisze rozprawkę na temat: Mit ojczyzny w „Panu Tadeuszu”	Uczeń: - tworzy wypowiedź pisemną poprawną pod względem językowym, logicznym i kompozycyjnym - dzieli się własnymi wrażeniami na temat emigracji Polaków

<p>72. Z dala od kraju. Problem emigracji.</p>	<p>Uczeń: - czyta ze zrozumieniem teksty poetyckie - rozpoznaje i określa wymowę utworów poetyckich - wyjaśnia, jaką rolę pełni refren - nazywa uczucia podmiotu lirycznego</p>	<p>Uczeń: - podaje definicję romantycznego patriotyzmu i wskazuje przykłady wcześniej poznane - dostrzega i omawia blaski i cienie emigracji - definiuje pojęcie refrenu - definiuje pojęcie mitu</p>	<p>Uczeń: - omawia sytuację ukazaną w utworach poetyckich - analizuje uczucia podmiotu lirycznego - podaje funkcjonalne cytaty - określa tematykę i nastrój utworów poetyckich</p>	<p>Uczeń: - bierze czynny udział w dyskusji na temat blasków i cieni emigracji - dostrzega i wyróżnia środki artystycznego wyrazu - wskazuje obrazy poetyckie</p>	<p>Uczeń: - podaje przykłady z filmów, literatury i życia codziennego ilustrujące życie na emigracji - swobodnie wygłasza własny sąd na temat emigracji Polaków - dostrzega i wskazuje motywy romantyczne w utworach poetyckich</p>
<p>73. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.</p>					
<p>74. Dyktando.</p>					
<p>DZIAŁ 10. REALIZM I ROMANTYZM</p>					
<p>75. W świecie pozytywistów</p>	<p>Uczeń: - definiuje pojęcie: epoka literacka - podaje cechy epoki pozytywizmu - określa czas epoki pozytywizmu - wymienia i definiuje postawy światopoglądu</p>	<p>Uczeń: - definiuje postulaty pracy organicznej i pracy u podstaw</p>	<p>Uczeń: - dostrzega i porównuje epokę romantyzmu i pozytywizmu - wskazuje na wagę nauki i postępu w epoce pozytywizmu</p>	<p>Uczeń: - potrafi wyjaśnić idee pozytywizmu - określa zmiany, jakie nastąpiły w drugiej połowie XIX wieku - określa pojawiające się tendencje w sztuce - charakteryzuje realizm w sztuce</p>	<p>Uczeń: - analizuje zjawiska zachodzące podczas tworzenia się kultury epoki pozytywizmu - potrafi wskazać poznane wcześniej utwory polskich pozytywistów</p>

	pozytywistycznego				
76. Metafory Powiśla i Paryża	Uczeń: - potrafi określić czytany fragment tekstu do epiki - potrafi samodzielnie porównać opisy dwóch miast: Warszawy i Paryża - streszcza przeczytany fragment	Uczeń: - sprawnie dokonuje analizy przemyśleń bohatera - omawia bogactwo języka analizowanego fragmentu	Uczeń: - dostrzega i wskazuje na metafory użyte przez B. Prusa - dostrzega kontrasty i omawia je - przedstawia biogram pisarza	Uczeń: - uzasadnia stwierdzenie, że opisy Warszawy i Paryża są realistyczne - wyodrębnia obrazy miast	Uczeń: - rozumie znaczenie metafory Powiśla i Paryża, omawia je, stosując słownictwo z kręgu tematycznego - ma świadomość dorobku literackiego B. Prusa i omawia go
77. Prezentacja prac: przedstaw swoją miejscowość	Uczeń: - dostrzega uroki swojej miejscowości - opisuje swoją miejscowość - wzoruje się na opisie Prusa - używa określeń związanych ze swoją miejscowością	Uczeń: - korzysta z zasobów księgozbioru	Uczeń: - zwraca uwagę na osobliwości swojej miejscowości	Uczeń: - potrafi samodzielnie skonstruować wypowiedź pisemną o swojej miejscowości, poprawną pod względem językowym, logicznym i kompozycyjnym	Uczeń: - dba o spójność wypowiedzi pisemnej - posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego
78. W sklepie Mincla	Uczeń: - analizuje	Uczeń: - podaje definicję	Uczeń: - uzasadnia, że czytany	Uczeń: - potrafi samodzielnie	Uczeń: - swobodnie

	<p>przeczytany fragment powieści</p> <ul style="list-style-type: none"> - wypisuje artykuły sprzedawane w sklepie Mincla - przedstawia losy sklepu Mincla - pisze list motywacyjny z prośbą o przyjęcie do pracy 	<p>powieści pozytywistycznej</p> <ul style="list-style-type: none"> - układa harmonogram prac subiektów - wypowiada się na temat bohaterów - stosuje się do zasad ortograficznych poprawnej pisowni 	<p>fragment należy do epiki</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia pojęcie epiki - wyszukuje fragmenty opisujące sklep Mincla - charakteryzuje pracujących w sklepie subiektów 	<p>skonstruować wypowiedź pisemną, list motywacyjny z prośbą o przyjęcie do pracy, poprawną pod względem językowym, logicznym i kompozycyjnym</p> <ul style="list-style-type: none"> - uzasadnia swoją ocenę bohaterów 	<p>uwspółcześnia realia powieściowe</p> <ul style="list-style-type: none"> - posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego - dzieli się swoimi wiadomościami na temat możliwości uzyskania pracy
<p>79. Sztuka handlu według Mraczewskiego</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czyta ze zrozumieniem wskazany fragment powieści - dostrzega elementy świata przedstawionego - wskazuje na zdrobnienia, jakich używa subiekt Mraczewski wobec klienta 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gromadzi i porządkuje informacje o Mraczewskim - określa intencje sprzedawcy - określa cechy charakteru sprzedawcy 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostrzega i omawia mechanizmy manipulacji językowej - analizuje postępowanie Mraczewskiego - dokonuje oceny i wartościowania postawy subiekta wobec klienta - dostrzega i omawia intencje ludzi prowadzących handel 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czyta ze zrozumieniem - dostrzega stylizację językową i podaje przykłady - potrafi zdefiniować perswazję językową i manipulację - podaje przykłady chwytów manipulacyjnych - zwraca uwagę na poprawność formy gramatycznej swojej wypowiedzi 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dzieli się swoimi poglądami na temat środków używanych przez handlowców w celu osiągnięcia sukcesu handlowego - posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego - zabiera aktywny głos w dyskusji
<p>80. Polszczyzna bez tajemnic: język</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa intencje 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostrzega i omawia 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocenia i wartościuje 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dostrzega i nazywa

<p><i>manipulacji</i></p>	<p>manipulacji językowej znalezione w artykułach prasowych - określa język reklamy, podając funkcjonalne przykłady</p>	<p>sprzedawcy - określa cechy charakteru sprzedawcy - omawia przykłady reklam obejrzanych w TV - zwraca uwagę na adresata reklam</p>	<p>intencje ludzi prowadzących handel - wskazuje na mechanizmy manipulacji językowej - dostrzega i określa czas emitowania reklam - wskazuje potencjalnych odbiorców wybranej reklamy</p>	<p>postawę sprzedającego określony towar - podaje przykłady chwytów manipulacyjnych - zwraca uwagę na poprawność formy gramatycznej swojej wypowiedzi</p>	<p>stylizację językową i podaje przykłady - potrafi zdefiniować perswazję językową i manipulację - samodzielnie układa wypowiedź ustną zawierającą elementy perswazji i manipulacji językowej</p>
<p>81. Wokulski i Izabela. Sztuka charakteryzowania postaci</p>	<p>Uczeń: - czyta ze zrozumieniem fragment eseju - omawia treść eseju - wyciąga wnioski - przedstawia portrety Izabeli i Wokulskiego</p>	<p>Uczeń: - charakteryzuje bohaterów: Izabelę i Wokulskiego - wymienia atrybuty prawdziwej miłości - dostrzega i określa uczucia i przeżycia bohaterów - sporządza plan opisu postaci - dostrzega, przedstawia i charakteryzuje obraz społeczeństwa drugiej połowy XIX w.</p>	<p>Uczeń: - dostrzega złożoność kreacji bohaterów - podając odpowiednie argumenty, dokonuje oceny i wartościowania postawy Izabeli i Wokulskiego - analizuje tragizm Wokulskiego - interpretuje powieść jako krytykę haseł pozytywistycznych</p>	<p>Uczeń: - charakteryzuje bohaterów „Lalki” - potrafi stworzyć portrety psychologiczne Izabeli i Wokulskiego - uzasadnia swoją opinię - podaje stosowne argumenty - dostrzega i podaje funkcjonalne cytaty dotyczące języka postaci - dokonuje analizy złożoności postaci Wokulskiego, romantyka i</p>	<p>Uczeń: - rozpoznaje sposoby nawiązań do kanonicznych dzieł literatury polskiej - posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego - zabiera aktywny głos w dyskusji - czyta i dyskutuje na temat fragmentu eseju jako przykładu literatury naukowej</p>

				pozytywisty zarazem	
82. <i>Polszczyzna bez tajemnic: stopniowanie przymiotników</i>	Uczeń: - określa i wskazuje przymiotnik w tekście - pogłębia wiedzę o przymiotnikach - zna poziomy stopni przymiotnika	Uczeń: - zna podstawowe sposoby stopniowania przymiotników - wskazuje wyrazy, których nie obejmuje stopniowanie	Uczeń: - wskazuje przymiotnik, określa formę gramatyczną - dokonuje stopniowania przymiotnika	Uczeń: - potrafi stopniować przymiotniki zgodnie z hierarchią stopniowania, nazywa stopnie - samodzielnie wykonuje ćwiczenie utrwalające	Uczeń: - dba o poprawność wypowiedzi pisemnej - dba o bogactwo użycia przymiotników w wypowiedzi pisemnej - stosuje zasady poprawności ortograficznej
83. <i>„Lalka, czyli polski pozytywizm”</i>	Uczeń: - czyta tekst literacki - potrafi scharakteryzować bohaterów pojawiających się w piosenkach - podaje kilka informacji na temat biografii B. Prusa i J. Kaczmarskiego	Uczeń: - nawiązuje do lektury B. Prusa - wskazuje na podobieństwa z powieścią	Uczeń: - dokonuje oceny i wartościowania, która z idei jest cenniejsza – romantyzm czy realizm - dzieli się swoimi refleksjami na temat powieści B. Prusa i piosenki J. Kaczmarskiego	Uczeń: - potrafi zdefiniować powieść pozytywistyczną - konstruuje własną wypowiedź ustną - zwraca uwagę na poprawność formy gramatycznej swojej wypowiedzi - omawia biogram J. Kaczmarskiego i jego wpływ na twórczość bardów polskich	Uczeń: - wymienia motywy literackie pojawiające się w powieści - uzasadnia swoją wypowiedź na temat piosenki Kaczmarskiego, która może być streszczeniem „Lalki”
WOKÓŁ „WESELA” WYSPIAŃSKIEGO					
84. <i>Świat końca</i>	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<i>wieku</i>	<ul style="list-style-type: none"> - określa ramy czasowe epoki - wymienia najważniejszych twórców epoki - podaje kilka cech charakterystycznych dla literatury Młodej Polski 	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia kierunki w sztuce: impresjonizm, ekspresjonizm, secesja, kubizm, symbolizm, dekadentyzm 	<ul style="list-style-type: none"> - określa i definiuje kierunki w sztuce: impresjonizm, ekspresjonizm, secesja, kubizm, symbolizm, dekadentyzm 	<ul style="list-style-type: none"> - potrafi zinterpretować termin Młoda Polska - potrafi skorzystać z leksykonu sztuki modernizmu - wymienia i wyjaśnia nazwy epoki: modernizm, Młoda Polska 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia podstawowe założenia filozofii Schopenhauera i Nietzschego - podaje przykłady i charakteryzuje oblicze sztuki w Europie
85. Wokół „Wesela”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa ramy czasowe powstania utworu - czyta ze zrozumieniem artykuł publicystyczny - przedstawia biogram autora „Wesela” 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje postaci dramatu - zbiera wyrażenia i zwroty związane z utworem Wyspiańskiego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje publicystykę, podając przykłady - wyjaśnia znaczenie pojęcia stylu publicystycznego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konstruuje własną wypowiedź ustną - zwraca uwagę na poprawność formy gramatycznej swojej wypowiedzi - przedstawia literackie kreacje postaci 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi wypisać pierwowzory postaci dramatu - dba o spójność wypowiedzi
86. „A to Polska właśnie...” bronowiczanie i krakowianie	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czyta ze zrozumieniem fragment dramatu - interpretuje utwór dramatyczny - określa fascynację chłopomanią, określa stosunek gości z miasta do 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje obecność didaskaliów - wypisuje osoby dramatu - definiuje komizm postaci, cytuje 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje płaszczyznę dosłowną i symboliczną utworu, czyli dwupłaszczyznowość utworu - dostrzega i omawia elementy komizmu w kreacji Pana Młodego 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi wykorzystać wiedzę o gatunkach literackich - potrafi scharakteryzować język i kreacje literackie bohaterów - określa funkcję elementów scenografii 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przedstawia historię związaną z powstaniem „Wesela” – Para Młoda, goście weselni, anegdoty - wypowiada się an temat twórczości Wyspiańskiego i jego związków z Krakowem

	mieszkańców Bronowic		- interpretuje symbolikę utworu	- wskazuje elementy stylizacji językowej – gwarowej - wypowiada się na temat stosunków panujących w społeczeństwie - potrafi określić poglądy mieszkańców Krakowa	
87. Gdzie leży „Polska właśnie...”?	Uczeń: - rozpoznaje płaszczyznę dosłowną i symboliczną dramatu - wskazuje postaci występujące w omawianym fragmencie dramatu	Uczeń: - dostrzega i wskazuje stylizację językową utworu - dokonuje charakterystyki postaci	Uczeń: - dostrzega przesłanie filmu A. Wajdy i jego symboliczne znaczenie dla narodu polskiego - odczytuje idee zawarte w dramacie i ich znaczenie dla Polaków	Uczeń: - zwraca uwagę na to, gdzie Poeta lokalizuje Polskę - wskazuje symboliczny charakter dramatu - dostrzega i analizuje walory artystyczne dramatu Wyspiańskiego	Uczeń: - wygłasza swoją opinię na temat sformułowania: „A to Polska właśnie!” - dba o poprawność językową wypowiedzi ustnej - dzieli się własnymi przemyśleniami na temat sytuacji politycznej
88. Zryw czy zwidy? Kto zaprosił na wesele Wernyhory?	Uczeń: - czyta ze zrozumieniem fragment dramatu - analizuje fragment filmu Wajdy - dokonuje interpretacji utworu	Uczeń: - charakteryzuje postawę Gospodarza - dostrzega relacje między inteligencją a chłopami - dostrzega wpływ	Uczeń: - analizuje konsekwencje pojawienia się Wernyhory u Gospodarza - analizuje sytuację społeczną i polityczną	Uczeń: - rozpoznaje dwie płaszczyzny dosłowną i symboliczną utworu - potrafi porównać tekst dramatu z fragmentem filmu - konstruuje	Uczeń: - wykorzystuje wiedzę o gatunkach literackich - uzasadnia rolę postaci fantastycznych w dramacie - odsłania marzenia i mity narodowe – bierze

	dramatycznego	Wernyhory na rozwój wydarzeń		wypowiedź ustną poprawną pod względem językowym - dokonuje oceny Gospodarza	aktywny udział w dyskusji
89. Symbolika „Wesela” – chocholi taniec i złoty róg	Uczeń: - potrafi ułożyć plan wydarzeń - wskazuje na symbole pojawiające się w dramacie	Uczeń: - wyjaśnia symbole pojawiające się w „Weselu” - określa sojusz chłopów i inteligencji	Uczeń: - interpretuje motyw pojawiający się w utworze - porównuje chocholi taniec z polonezem „Pana Tadeusza” - podkreśla bezsilność inteligencji - analizuje niedojrzałość polityczną ludu wiejskiego	Uczeń: - wskazuje symbole dramatu - interpretuje symbolikę „Wesela” - definiuje funkcję osób dramatu - interpretuje aluzję historyczną - omawia rolę Wernyhory i Chochoła w dramacie - wskazuje i omawia sposoby przedstawiania „muzyczności” dramatu	Uczeń: - wygłasza swój sąd na temat złudzeń i mitów narodowych - ocenia świadomość społeczeństwa - dostrzega kompleksy narodowe i omawia je
90. Polszczyzna bez tajemnic: jak ułożyć pisemne życzenia?	Uczeń: - analizuje wzory okolicznościowych życzeń (kartki okolicznościowe, pocztówki, Internet) - samodzielnie dokonuje wyboru odpowiedniego	Uczeń: - dba o poprawność wypowiedzi pisemnej - dostrzega we własnej wypowiedzi błędy językowe - świadomie	Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega estetyka wykonanej pracy - wyjaśnia, na czym polega estetyka wypowiedzi - stosuje się do zasad poprawnej pisowni	Uczeń: - zwraca uwagę na groteskę opowiadania Mroźka - przygotowuje pisemne życzenia na ślub w Bronowicach i w Atomicach - stosuje zasady	Uczeń: - ma świadomość konwencji językowej (tekst życzeń, formuła tytułarna, zwroty grzecznościowe, pisownia wielkimi i małymi literami - poprawia błędy

	wzoru życzeń	korzysta ze słownika języka polskiego i słownika ortograficznego		poprawnego zapisu	kolegów, uświadamia im przyczyny popełniania błędów językowych
91. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia wielką i małą literą	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów pisanych małą i wielką literą.	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów małą i wielką literą, – wskazuje przykłady wyrazów pisanych małą lub wielką literą, których pisownia jest uzależniona od formy gramatycznej lub znaczenia.	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni małą lub wielką literą, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni wielką lub małą literą, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	
92., 93. Praca klasowa i omówienie.					

Spór o kształt nowego państwa					
94. Czas wolności znów nam dany	Uczeń: – czyta tekst liryczny, – z pomocą nauczyciela wskazuje podmiot liryczny, – z pomocą	Uczeń: – wskazuje nadawcę tekstu i adresata wypowiedzi, – wskazuje i	Uczeń: – czyta tekst liryczny, próbując interpretować go głosowo, – objaśnia funkcję użycia w	Uczeń: – czyta tekst liryczny, interpretując go głosowo, – wskazuje i nazywa środki stylistyczne	

	<p>nauczyciela określa adresata wiersza, – określa tematykę wiersza, – wskazuje najważniejsze fakty z życia J. Piłsudskiego, – z pomocą nauczyciela zapisuje je w postaci punktów.</p>	<p>nazywa zastosowane środki stylistyczne: apostrofa, metafora, pytanie retoryczne, personifikacja), – określa tematykę wiersza i próbuje określić jego problematykę (uwzględnić kontekst historyczny), – podaje najważniejsze fakty z życia J. Piłsudskiego, – zapisuje je w postaci punktów.</p>	<p>zastosowanych czasownikach liczby mnogiej dla identyfikacji podmiotu lirycznego; uwzględniając kontekst historyczny stara się zidentyfikować nadawcę tekstu, – określa adresata wiersza, objaśniając funkcję zastosowanej apostrofy, – wskazuje i nazywa pozostałe środki stylistyczne, określając ich funkcję, – określa nastrój wiersza i formułuje jego problematykę, – redaguje notatkę biograficzną w formie punktów.</p>	<p>służące zidentyfikowaniu podmiotu lirycznego, adresata wiersza oraz nadające patetyczny charakter wypowiedzi, – w interpretacji tekstu uwzględnia kontekst historyczny, – redaguje notatkę biograficzną w formie punktów, dokonując samodzielnej selekcji zgromadzonego materiału.</p>
<p>95. Mit szklanych domów</p>	<p>Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – wyszukuje w słowniku terminów</p>	<p>Uczeń: – odczytuje znaczenie tekstu na poziomie dosłownym, próbuje odczytać sens przenośny, – definiuje pojęcie</p>	<p>Uczeń: – odczytuje znaczenie tekstu na poziomie dosłownym i przenośnym, – odczytuje znaczenie symboliczne wskazanych</p>	<p>Uczeń: – podaje różne propozycje odczytania znaczenia tekstu na poziomie przenośnym, – podaje różne propozycje odczytania znaczenia elementów</p>

	<p>literackich pojęcie symbolu, – redaguje opis idealnego państwa według instrukcji.</p>	<p>symbolu, – wskazuje elementy tekstu mające charakter symboliczny, – dostrzega związek między czasem powstania utworu a jego przesłaniem, – redaguje opis idealnego państwa.</p>	<p>elementów utworu, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące „szklaną wieś”, – redaguje notatkę interpretacyjną, – redaguje wieloelementowy opis idealnego państwa.</p>	<p>tekstu o charakterze symbolicznym, – samodzielnie interpretuje znaczenie wskazanego fragmentu tekstu w kontekście całości powieści, – redaguje wieloelementowy opis idealnego państwa, dbając o poprawność językową.</p>
<p>96. Spór Baryki z komunistami</p>	<p>Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – wyszukuje w słowniku języka polskiego znaczenie podanych wyrazów, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych według instrukcji.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje fragment, na podstawie którego można określić istotę sporu między Baryką a komunistami, – określa różnicę między pojęciami: formalny i merytoryczny, – wyszukuje wskazane cytaty, – definiuje pojęcie patriotyzmu, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera.</p>	<p>Uczeń: – dostrzega i podaje funkcjonalne cytaty ujawniające poglądy bohaterów, – formułuje wnioski z lektury, – podejmuje próby oceny i wartościowania poglądów bohaterów, – odczytuje przesłanie utworu, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera, wykorzystując poznane związki frazeologiczne.</p>	<p>Uczeń: – na podstawie wysnutych wniosków dokonuje oceny i wartościowania poglądów bohaterów, – interpretuje powieść jako krytykę haseł komunistów, – interpretuje złożoność prezentowanych koncepcji nowego państwa, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera z elementami stylizacji językowej.</p>

<p>97. Ideologiczny spór – „Kłótnia z Gajowcem”</p>	<p>Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – określa tematykę fragmentu tekstu.</p>	<p>Uczeń: – wyszukuje słowa klucze, – wyszukuje wskazane cytaty określające dwa różne spojrzenia na przyszłość Polski, – podaje propozycje odczytania znaczenia tytułu powieści.</p>	<p>Uczeń: – objaśnia znaczenie wskazanych słów kluczy, – na podstawie słów-kluczy określa problematykę fragmentu powieści, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – wartościuje postawy bohaterów.</p>	<p>Uczeń: – objaśnia, na czym polega istota konfliktu między bohaterami, – samodzielnie formułuje wnioski, – interpretuje złożoność prezentowanych koncepcji nowego państwa, – dostrzega nowe konteksty wzbogacające wymowę tytułu powieści.</p>
<p>98. Mój wpływ na świat</p>	<p>Uczeń: – wyszukuje definicję wyrazów w słowniku języka polskiego, – czyta wskazane fragmenty tekstów publicystycznych, – z pomocą nauczyciela określa tematy publicznych dyskusji i sposobów wyrażania opinii.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje Konstytucję RP jako główny akt regulujący kwestie praw i obowiązków obywatela, – definiuje pojęcia, odwołując się do zapisów w konstytucji, – analizuje zgromadzony materiał, – dokonuje analizy problemu metodą SWOT,</p>	<p>Uczeń: – na podstawie zapisów w konstytucji określa prawa człowieka, – wskazuje możliwości zabierania głosu w publicznych dyskusjach, – analizuje wskazany problem metodą analizy SWOT, formułuje wnioski.</p>	<p>Uczeń: – samodzielnie podaje tematy publicznych dyskusji i sposoby wyrażania opinii, – określa zasady udziału w publicznych dyskusjach.</p>

		– formułuje wskazówki dla biorących udział w publicznych debatach.		
99. Publiczna dyskusja na ważny temat społeczny	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, wspomagając się przygotowanym materiałem.	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, prezentując własne stanowisko i przywołując stosowne argumenty.	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, odnosząc się do wypowiedzi poprzedników.	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, polemizuje, zbija kontrargumenty.
Praca, sukces... kariera				
100., 101. W drodze do kariery.	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, – wyszukuje informacje o autorce i jej powieści w słowniku terminów literackich, – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę wskazanych fragmentów, podejmuje próbę określenia jego problematyki, – przy pomocy	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, prezentując własne stanowisko i przywołując stosowne argumenty, – wskazuje najważniejsze informacje o autorce i jej powieści, – określa problematykę wskazanych fragmentów tekstu,	Uczeń: – samodzielnie redaguje notatkę biograficzną oraz informacyjną, – wnioskuje na podstawie tekstu – nazywa wartości, jakimi kieruje się bohater.	Uczeń: – wartościuje: dokonuje oceny działań bohatera, określa hierarchię wartości i definiuje jego cele życiowe.

	<p>nauczyciela definiuje dylemat bohatera, – podaje propozycje alternatywnych wyborów bohatera, – redaguje charakterystykę bohatera według instrukcji.</p>	<p>– definiuje dylemat bohatera, – wyszukuje informacje w tekście potrzebne do analizy postaw bohatera, – wskazuje pozytywne i negatywne skutki podjętych decyzji, – redaguje charakterystykę bohatera.</p>		
<p>102. Kim jest Czechliński?</p>	<p>Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – prezentuje swój stosunek do bohatera, – wyszukuje informacje na temat bohatera, – wyszukuje definicję wskazanych wyrazów w słowniku języka polskiego, – redaguje wypowiedź argumentacyjną według instrukcji.</p>	<p>Uczeń: – argumentuje swoją ocenę bohatera, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące bohatera, – przyporządkowuje bohatera do określonego typu osobowości, – zabiera głos w dyskusji, – podaje propozycje odczytania</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia różnice między zaprezentowanymi typami osobowości, – uzasadnia przyporządkowanie wybranych cytatów do wskazanych cech, – uzasadnia przyporządkowanie bohatera do określonego typu osobowości, – zabiera głos w dyskusji, uzasadniając swoje stanowisko, – redaguje wypowiedź</p>	<p>Uczeń: – dokonuje oceny zachowania bohatera i wykorzystuje ją w argumentacji podczas dyskusji – podaje różne propozycje odczytania tytułu powieści, uzasadnia je – redaguje wypowiedź argumentacyjną, przywołując różnorodne stanowiska poznane w trakcie dyskusji</p>

		symbolicznego znaczenia tytułu powieści, – redaguje wypowiedź argumentacyjną.	argumentacyjną, odnosząc się do fragmentów „Granicy”.	
103. Ziembiewicz politykiem.	Uczeń: – podaje skojarzenia z hasłem „polityk”, – czyta zadany fragment tekstu, – odtwarza przebieg kariery Ziembiewicza, – wyszukuje informacje w tekście, – z pomocą nauczyciela formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu.	Uczeń: – zapisuje notatkę w formie punktów (przebieg kariery Ziembiewicza), – wskazuje motywy postępowania bohatera, – interpretuje wypowiedzi bohatera, – formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu i odpowiedzi, – podaje propozycje odczytania symbolicznego znaczenia tytułu powieści.	Uczeń: – analizuje motywy postępowania bohatera, – określa system wartości bohatera, – wnioskuje na podstawie tekstu, – formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu i odpowiedzi, nawiązując do konkretnych wydarzeń opisanych w tekście.	Uczeń: – ocenia motywy postępowania bohatera, – redaguje spójny wywiad z bohaterem o wyraźnie określonym temacie, – podaje różne propozycje odczytania tytułu powieści, uzasadnia je.
104. Szczęście rodzinne?	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – wyszukuje informacje w tekście,	Uczeń: – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące	Uczeń: – dokonuje oceny działań bohaterów, – na podstawie wypowiedzi	Uczeń: – posługuje się cytatami w funkcji argumentów, – redaguje przepis na

	– redaguje przepis na sukces zawodowy według instrukcji.	bohatera, – opisuje zachowania bohaterki, – nazywa słabości bohatera, – podaje propozycje interpretacji wypowiedzi bohatera, – redaguje przepis na sukces zawodowy.	Ziembiewiczza charakteryzuje jego system wartości.	sukces zawodowy na podstawie wniosków z lektury fragmentów powieści.
105. Ćwiczenia ortograficzne. Końcówki -ą, -om w rzeczownikach	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni końcówek -ą i -om, – wskazuje przykłady form gramatycznych, w których pojawiają się końcówki -ą i -om.	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni końcówek -ą i -om, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i określa zasady pisowni końcówek -ą i -om, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
106. Przeszłość i teraźniejszość. Wywiad z Ewą Ewart	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – definiuje wywiad, – wyszukuje informacje w tekście na temat Ewy Ewart,	Uczeń: – wskazuje czynniki pozwalające odnieść sukces, – wskazuje najważniejsze	Uczeń: – redaguje notatkę biograficzną w formie minibiogramu, – ocenia działania bohaterki, wykorzystując	Uczeń: – dokonuje hierarchii czynników pozwalających odnieść sukces, – uzasadnia zasadność przyznania Ewie Ewart

	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela redaguje porady dla osób stojących u progu kariery. 	<p>informacje na temat bohaterki wywiadu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje notatkę biograficzną w formie punktów, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące bohaterkę, – nazywa wartości, którymi kierowała się bohaterka wywiadu, – redaguje porady dla osób stojących u progu kariery, – porównuje poglądy Ewy Ewart z postawą życiową Zenona Ziembiewicza. 	<p>pozyskane informacje w funkcji argumentów,</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa system wartości bohaterki, – redaguje porady dla osób stojących u progu kariery w jednolitej formie gramatycznej. 	<p>nagrody Akademii Telewizyjnej,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ocenia wybory Ewy Ewart i Zenona Ziembiewicza, wykorzystując fakty z ich życia.
<p>107. Tworzenie tekstu pisanego. Wywiad</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykłady wywiadów, – układa pytania do wywiadu, – zapisuje wypowiedzi rozmówcy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje wywiad ze wskazaną osobą, – dba o poprawność językową wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczny i spójny wywiad o wyraźnie zarysowanym typie, – próbuje uwzględnić różnorodność stylistyczną wypowiedzi (pytań i odpowiedzi) ze 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczny i spójny wywiad o wyraźnie zarysowanym typie, różnorodny stylistycznie, – tytułuje swój wywiad.

			względu na wybranego rozmówcę.	
Zachwył wolnościami i życiem				
108. Optymistyczny autoportret – Kazimierz Wierzyński „Zielono mam w głowie”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi określić ramy czasowe epoki, – potrafi podać główne cechy epoki, – wskazuje główne założenia grupy poetyckiej Skamander, – czyta tekst poetycki, – określa tematykę wiersza, – wskazuje cechy podmiotu lirycznego, – dostrzega analogię między podmiotem lirycznym a wiosną, – z pomocą nauczyciela wyszukuje zastosowane środki stylistyczne. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – formułuje hipotezę interpretacyjną, – określa nastrój wiersza, – identyfikuje podmiot liryczny, – wskazuje źródła odwołań i skojarzeń podmiotu lirycznego, – charakteryzuje podmiot liryczny – wskazuje charakterystyczne cechy języka wypowiedzi, – nazywa i wyszukuje zastosowane środki stylistyczne. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – formułuje różne hipotezy interpretacyjne, – nazywa charakterystyczne cechy języka wypowiedzi, – określa funkcję użytych w tekście epitetów i metafor, – wskazuje związki wiersza z poetyką Skamandra. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia swoje hipotezy interpretacyjne, cytując odpowiednie fragmenty wiersza, – określa funkcję przywołania znanych związków frazeologicznych, – wskazuje źródło inspiracji w odniesieniu do ukształtowania warstwy słownej tekstu, – wskazuje indywidualne cechy poezji K. Wierzyńskiego.
109. Chwilo trwaj, jesteś piękna! – L. Staff „Wysokie drzewa”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje ulubiony pejzaż, – wskazuje najważniejsze 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje na tytuł wiersza jako zapowiedź jego tematyki, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję tytułu utworu, – określa funkcję zastosowanych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcje motto – cytatu z „Fausta” J.W. Goethego, – opracowuje

	<p>informacje dotyczące L. Staffa, – czyta tekst poetycki, – określa tematykę wiersza, – wskazuje elementy opisywanego pejzażu, ich cechy, – określa, do jakiego zmysłu odwołuje się podmiot liryczny we wskazanym fragmencie, – definiuje pojęcia: synestezja, liryka opisowa, budowa kłamrowa, – z pomocą nauczyciela wyszukuje fragmenty wiersza, w których ujawniają się uczucia podmiotu lirycznego.</p>	<p>– redaguje notatkę biograficzną, – dostrzega malarskość utworu, – wskazuje i nazywa zmysły, do których odwołuje się podmiot liryczny, – nazywa zastosowane środki stylistyczne, – dokonuje przekładu intersemiotycznego, – wyszukuje fragmenty wiersza, w których ujawniają się uczucia podmiotu lirycznego, – wskazuje elementy tekstu świadczące o budowie kłamrowej, – objaśnia celowość przywołania jako motta cytatu z „Fausta” J.W. Goethego.</p>	<p>środków stylistycznych, – wskazuje fragmenty, w których podmiot liryczny odwołuje się do kilku zmysłów, – nazywa uczucia podmiotu lirycznego, – wymienia cechy liryki opisowej i uzasadnia, że wiersz należy do tego typu wypowiedzi, – uzasadnia, że wiersz ma budowę kłamrową.</p>	<p>koncepcję przekładu intersemiotycznego oddającego specyfikę wiersza, – określa funkcję pojawiającą się w tekście synestezji, – uzasadnia, że wiersz należy do liryki opisowej, – określa funkcję budowy kłamrowej.</p>
110. Ćwiczenia	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<p>ortograficzne. Pisownia z „ó” i „u”,</p>	<p>– wykonuje ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.</p>	<p>– wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „ó”, „u”, – wskazuje wyjątki w pisowni.</p>	<p>– stosuje właściwe zasady pisowni „ó”, „u”, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni „ó”, „u” i podaje przykłady.</p>	<p>– analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni „ó” lub „u”, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.</p>
<p>111. My, pokolenie wolności – Małgorzata Hillar „My z drugiej połowy XX wieku”</p>	<p>Uczeń: – czyta tekst poetycki, – określa tematykę wiersza, – wskazuje fragmenty wiersza stanowiące charakterystykę zbiorowości, – z pomocą nauczyciela dokonuje charakterystyki pokolenia drugiej połowy XX w., – redaguje charakterystykę zbiorowości według instrukcji.</p>	<p>Uczeń: – nazywa cechy pokolenia drugiej połowy XX w., – wskazuje problem dręczący to pokolenie, – wskazuje cechy wspólne ludzi końca XX i początku XXI w., – redaguje charakterystykę swojego pokolenia w formie wiersza.</p>	<p>Uczeń: – ocenia system wartości pokolenia drugiej połowy XX w., – definiuje problem dręczący to pokolenie, – charakteryzuje pokolenie ludzi początku XXI w.</p>	<p>Uczeń: – samodzielnie wyciąga i formułuje wnioski na podstawie wiersza dotyczące kondycji człowieka drugiej połowy XX w., – charakteryzuje pokolenie ludzi początku XXI w., przytaczając konkretne argumenty z własnych obserwacji.</p>
<p>112. Ćwiczenia językowe. Związki frazeologiczne</p>	<p>Uczeń: – wskazuje użyte w tekście związki frazeologiczne,</p>	<p>Uczeń: – samodzielnie objaśnia znaczenie użytych związków</p>	<p>Uczeń: – rozróżnia typy związków frazeologicznych</p>	<p>Uczeń: – dostrzega i rozszyfrowuje przekształcone związki</p>

	– objaśnia ich znaczenie, pracując ze słownikiem frazeologicznym.	frazeologicznych, – redaguje krótką wypowiedź zawierającą wybrane związki frazeologiczne.	(zwroty, wyrażenia, frazy), – wskazuje ich źródła.	frazeologiczne, – określa ich funkcję w tekście, – stosuje w swoich wypowiedziach różnorodne związki frazeologiczne.
113. Formy wypowiedzi. Charakterystyka	Uczeń: – analizuje przykłady charakterystyk, – redaguje plan odtwórczy charakterystyki, – redaguje charakterystykę wybranej postaci według instrukcji.	Uczeń: – redaguje charakterystykę wybranej postaci, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje logiczną i spójną charakterystykę wybranej postaci, uzasadniając jej cechy stosownymi przykładami.	Uczeń: – redaguje urozmaiconą charakterystykę (zawierającą elementy charakterystyki pośredniej i bezpośredniej) wybranej postaci, uzasadniając jej cechy stosownymi przykładami.
114. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.				
Awangarda, czyli bunt wobec tradycji				
115. Zniewolenie formą – „Ferdynand” Witolda Gombrowicza	Uczeń: – korzysta ze słownika języka polskiego, – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę	Uczeń: – definiuje pojęcia: awangarda, awangardowy, – podaje propozycje przebiegu	Uczeń: – określa, jakie uczucia budzi tekst i uzasadnia swoje stanowisko, – rozróżnia rodzaje komizmu,	Uczeń: – odczytuje ponadczasowe przesłanie utworu, – uzasadnia własną interpretację fragmentu tekstu,

	<p>fragmentu tekstu, – porządkuje punkty planu wydarzeń, – wymienia rodzaje komizmu.</p>	<p>awangardowej lekcji, – nazywa swoje uczucia, które wzbudza tekst, – podaje przykłady deformacji rzeczywistości, – podaje przykłady różnych rodzajów komizmu.</p>	<p>– określa cel takiego sposobu ukształtowania świata przedstawionego.</p>	<p>– zabiera głos w dyskusji, przytaczając argumenty i uzasadniając własne stanowisko.</p>
<p><i>116. W duchu Awangardy Krakowskiej – Julian Przyboś „Lipiec”</i></p>	<p>Uczeń: – określa ramy czasowe dwudziestolecia międzywojennego, – definiuje określenie „Awangarda Krakowska”, – czyta tekst poetycki, – wskazuje fragmenty stanowiące charakterystykę podmiotu lirycznego, – z pomocą nauczyciela określa, co świadczy o</p>	<p>Uczeń: – określa tematykę liryku, – określa charakter wiersza, nazywając zastosowane w nim formy wypowiedzi, – nazywa cechy podmiotu lirycznego, – wskazuje wpływ poetyki Awangardy Krakowskiej na twórczość J. Przybosia.</p>	<p>Uczeń: – wzbogaca analizę i interpretację wiersza o wątki autobiograficzne, – wskazuje motyw wędrowny (lipy, drzewa) pojawiający się w tekście i przywołuje omawiane wcześniej teksty, w których się pojawił, – wskazuje neologizmy artystyczne i przenośnie, – formułuje argumenty uzasadniające, że liryka J. Przybosia</p>	<p>Uczeń: – ustala hipotezy dotyczące identyfikacji podmiotu lirycznego, – określa funkcję użytych w tekście przenośni i neologizmów, – określa funkcję przywołania przez poetę motywu lipy, – podaje własną propozycję interpretacji tekstu.</p>

	awangardowości J. wiersza Przybosia.		należy do nurtu poezji awangardowej.	
<i>117. Przeszłość i terażniejszość. W galerii sztuki awangardowej</i>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia nazwiska artystów, awangardowych – określa tematykę dzieł, – nazywa uczucia, które wzbudzają w nich dzieła, – z pomocą nauczyciela ustnie opisuje wybraną reprodukcję. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – opisuje wybrane dzieło, – wskazuje elementy dzieła stanowiące o jego przynależności do nurtu awangardowego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa elementy awangardowe zamieszczonych dzieł i ich funkcję, – dokonuje analizy porównawczej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, który autor naśladuje, a który przetwarza rzeczywistość, – wygłasza opinię na temat sztuki awangardowej, uzasadniając swoje stanowisko.
<i>118. Ćwiczenia ortograficzne. Rzeczowniki typu: muzeum, liceum, technikum</i>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonuje zadane ćwiczenia, – korzysta ze słownika ortograficznego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasadę odmiany rzeczowników typu: muzeum, liceum, technikum, – podaje przykłady form gramatycznych rzeczowników tego typu mogących budzić wątpliwości. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – właściwie odmienia rzeczowniki typu: muzeum, liceum, technikum, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady odmiany rzeczowników typu: muzeum, liceum, technikum, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
<i>Wojna i okupacja</i>				
<i>119. Obrazy</i>	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<p><i>krzyczq...</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – określa ramy czasowe okresu wojny i okupacji, – określa tematykę obrazu B. Linkego, – nazywa uczucia, które wzbudza w nich dzieło, – z pomocą nauczyciela ustnie opisuje obraz. 	<ul style="list-style-type: none"> – opisuje wybrane dzieło. – określa elementy dzieła stanowiące o związkach z II wojną światową. 	<ul style="list-style-type: none"> – określa elementy dzieła o wymowie przenośnej i symbolicznej, – dokonuje analizy kolorystyki obrazu. 	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje przerośną i symboliczną wymowę obrazu, – dokonuje pełnej analizy i interpretacji dzieła z uwzględnieniem kontekstu historycznego.
<p>120. Obrońcy Westerplatte – Ewelina Pestka „Westerplatte”</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje w dostępnych źródłach informacje na temat wskazanych bohaterów, – czyta zadany tekst, – określa tematykę tekstu, – przy pomocy nauczyciela dzieli tekst na cztery jednostki, – odtwarza przebieg wydarzeń, – wskazuje fragmenty stanowiące opis myśli, uczuć i zachowań bohaterów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentuje informacje na temat bohaterów i wskazuje ich rolę w obronie Westerplatte, – wymienia najważniejsze fakty dotyczące obrony Westerplatte, – nazywa zastosowane przez autorkę formy wypowiedzi, – dzieli tekst na cztery jednostki tematyczne, – określa wątki, jakimi autorka wzbogaca 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentuje informacje na temat bohaterów i ocenia ich rolę w obronie Westerplatte, – samodzielnie redaguje notatkę dotyczącą obrony Westerplatte, – określa sposób relacjonowania wydarzeń, – tytułuje wyodrębnione części tekstu, – określa sposób przedstawienia decyzji o ogłoszeniu kapitulacji, – odczytuje puentę. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję zróżnicowanego sposobu prowadzenia narracji, – określa funkcję pojawiających się w tekście różnych form wypowiedzi, – dokonuje oceny sposobu kreacji wydarzeń i bohaterów dla interpretacji tekstu, – interpretuje puentę, – na podstawie dostępnych recenzji redaguje krytyczną notatkę na temat filmu.

		<p>informacje o obronie Westerplatte, – wskazuje fragment tekstu stanowiący jego puentę, – redaguje notatkę na temat filmu.</p>		
<p>121. Ocalmy pamięć o ofiarach Katynia</p>	<p>Uczeń: – zna kontekst historyczny filmu A. Wajdy „Katyń”, – nazywa elementy tworzywa filmowego, – rozpoznaje tematykę filmu, – nazywa uczucia, które wzbudza film.</p>	<p>Uczeń: – wyszukuje w różnych źródłach informacje dotyczące zbrodni katyńskiej, – wymienia głównych bohaterów i przedstawia ich losy, – określa elementy dzieła filmowego wzbogacającego przesłanie, – dokonuje oceny filmu z punktu widzenia współczesnego odbiorcy.</p>	<p>Uczeń: – wyszukuje informacji na temat instytucji i organizacji dbających o zachowanie pamięci o Katyniu, – rozróżnia postaci pozytywne i negatywne, – dokonuje oceny działań bohaterów, – określa elementy dzieła filmowego o charakterze symbolicznym.</p>	<p>Uczeń: – wyszukuje i prezentuje informacje na temat tzw. rodzin katyńskich i ich losów, – uzasadnia zabieg przywołania w filmie postaci Rosjanina pomagającego Marii, – odczytuje znaczenie symboliczne elementów dzieła filmowego, – wskazuje i interpretuje sceny o charakterze symbolicznym.</p>
<p>122. Tworzenie tekstu pisanego. Recenzja</p>	<p>Uczeń: – analizuje przykłady recenzji,</p>	<p>Uczeń: – redaguje recenzję wybranego filmu z</p>	<p>Uczeń: – redaguje spójną recenzję filmu o</p>	<p>Uczeń: – redaguje spójną recenzję filmu o</p>

	– redaguje recenzję według instrukcji.	zastosowaniem słownictwa fachowego, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	wyrazistej funkcjonalnej kompozycji (cz. informacyjna, cz. krytyczna).	wyrazistej funkcjonalnej kompozycji (cz. informacyjna, cz. krytyczna), w której odnosi się i ustosunkowuje do innych recenzji filmu „Katyń”.
123. <i>Apel do narodu</i> – <i>Krzysztof Kamil Baczyński „Byłeś jak wielkie, stare drzewo”</i>	Uczeń: – zna pojęcie „pokolenie Kolumbów”, – czyta zadany tekst liryczny, – określa tematykę wiersza, – określa problematykę wiersza, – podejmuje próby samodzielnej analizy wiersza.	Uczeń: – wymienia nazwiska osób należących do pokolenia Kolumbów, – wskazuje, na jakim pomysł został oparty wiersz, – wymienia tytuły wcześniej poznanych tekstów, w których pojawia się motyw drzewa, – wskazuje przenośnie i epitety opisujące naród polski, – odnajduje apostrofę, – podaje granice trzech części	Uczeń: – wskazuje źródło pojęcia „pokolenie Kolumbów”, – odczytuje symbolikę drzewa w kontekście wiersza Baczyńskiego, – określa funkcję użytych środków stylistycznych, – określa funkcje apostrofy, – tytułuje części wiersza, – analizuje puentę wiersza.	Uczeń: – określa, co determinuje przyporządkowanie danej postaci do pokolenia Kolumbów, – ustala, po co został przywołany w wierszu motyw drzewa, – określa funkcje trójdzielnej budowy wiersza, – definiuje pojęcie „teraźniejszości” wiersza i uzasadnia swoje stanowisko, – interpretuje puentę wiersza i określa jej funkcję w kontekście wymowy wiersza, – uzasadnia swoje hipotezy interpretacyjne.

		tematycznych wiersza, – stawia hipotezy interpretacyjne.		
124. Współcześni o powstaniu warszawskim – Hubert Dobaczewski „Godzina W”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela analizuje treść wideoklipu, – podaje najważniejsze informacje dotyczące powstania warszawskiego, – czyta zadany tekst, – określa jego tematykę, – z pomocą nauczyciela dokonuje analizy tekstu, – definiuje pojęcie „romantyk”, – wyraża opinię na temat piosenki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródło inspiracji dla zespołu Sabaton, – nazywa wcześniejszą epokę literacką podejmującą tematykę martyrologiczną, – odczytuje znaczenie tytułu utworu, – identyfikuje osoby mówiące w tekście, – określa słowa klucze, – nazywa rodzaje użytych zdań, – określa nastrój utworu, – określa budowę wersyfikacyjną tekstu, – wskazuje rymujące się części tekstu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa przyczyny sięgnięcia przez współczesny zespół po tematykę powstańczą, – określa, co w kontekście piosenki Lao Che znaczy „być romantykiem”, – wskazuje fragmenty tekstu, w których ujawniają się poszczególne osoby mówiące, – wymienia środki stylistyczne budujące nastrój utworu, – nazywa rodzaje rymów, – nazywa cechy romantyka i przypisuje je bohaterom utworu, – określa motywy działania postaci. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa sposoby wykorzystania przez zespół tematyki powstania warszawskiego, – określa funkcje tytułu, – odczytuje znaczenie słów kluczy w kontekście wymowy wiersza, – określa funkcje różnorodnego rodzaju zdań użytych w tekście, – wskazuje, czym podyktowane są różnice w budowie wersyfikacyjnej poszczególnych strof, – przedstawia wizerunek powstania i powstańców wyłaniający się z tekstu, – wskazuje źródło aluzji literackiej,

		– wskazuje fragmenty stanowiące nawiązania do wierszy K.K. Baczyńskiego.		– uzasadnia swoją opinię na temat piosenki.
125. Ćwiczenia ortograficzne. Kłopotliwe przedrostki: s- czy z-	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni przedrostków s- i z- , – wskazuje wyjątki w pisowni przedrostków s- i z- .	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni s- i z- , – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni przedrostków s- i z- i podaje przykłady.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni przedrostków s- i z- , – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
126., 127. Człowiek człowiekowi zgotował ten los – Tadeusz Borowski „Proszę państwa do gazu”	Uczeń: – definiuje pojęcie Holokaustu – czyta zadany fragment tekstu – określa jego tematykę – odtwarza przebieg wydarzeń – wskazuje przymiotniki najtrafniej określające sposób przyjmowania przez	Uczeń: – poprawnie zapisuje nazwy pojęć: Holokaust i holokaust, – podaje informacje na temat T. Borowskiego, – wskazuje cytaty uzasadniające określoną tezę, – odczytuje znaczenie tytułu utworu.	Uczeń: – objaśnia różnice znaczeniowe wyrazów Holokaust i holokaust – identyfikuje narratora opowiadania – dokonuje oceny postawy narratora, wskazując na źródło jego zachowania – nazywa użyty w zakończeniu opowiadania środek stylistyczny.	Uczeń: – w zapisie pojęć kieruje się znajomością znaczenia wyrazów wynikających z kontekstu historycznego – wskazuje analogie między biografią Borowskiego a narratora opowiadania – określa sposób prowadzenia narracji i funkcje tego zabiegu

	Niemców transportu.			– określa funkcje tytułu utworu i ironii pojawiającej się w zakończeniu tekstu.
128. Dokument nazistowskich zbrodni – Zofia Nałkowska „Profesor Spanner”	Uczeń: – zna znaczenie tytułu zbioru opowiadań, – czyta zadany tekst, – określa jego tematykę i problematykę.	Uczeń: –selekcjonuje informacje na temat bohatera opowiadania, – wyszukuje funkcjonalne cytaty mogące pełnić funkcję argumentów, – odczytuje znaczenie motto „Medalionów”	Uczeń: – interpretuje znaczenie tytułu zbioru opowiadań, – ocenia przydatność wyszukanych cytatów w funkcji argumentów.	Uczeń: – dokonuje selekcji i hierarchizacji cytatów-argumentów potwierdzających postawione tezy, – interpretuje motto i określa jego funkcje w utworze.
129. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.				
130. Ćwiczenia językowe. Funkcje wypowiedzi	Uczeń: – wymienia funkcje wypowiedzi, – z pomocą nauczyciela określa funkcje wypowiedzi we wskazanych przykładach.	Uczeń: – określa funkcje wypowiedzi we wskazanych przykładach, – wskazuje środki językowe przyporządkowane określonej funkcji wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje tekst o określonej funkcji, – określa funkcję użytych środków językowych.	Uczeń: – dokonuje przekształcenia tekstu w którym dominuje jedna funkcja na taki, w którym dominuje inna z wykorzystaniem różnorodnych środków językowych.
131., 132. Współczesny	Uczeń: – czyta zadany tekst,	Uczeń: – definiuje pojęcie	Uczeń: – wyjaśnia	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie

<p><i>holokaust – Wojciech Tochman „Jakbyś kamień jadła”</i></p>	<p>– określa jego tematykę i problematykę, – wskazuje przykłady działań skierowanych przeciwko innym nacjom, – redaguje list otwarty według instrukcji.</p>	<p>„współczesny holokaust”, – wyszukuje informacje w tekście, – redaguje list otwarty.</p>	<p>symboliczne znaczenie tytułu tekstu, – podaje przykłady działań mogących być określanych mianem „współczesnego holokaustu”, – redaguje list otwarty, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną.</p>	<p>pojęcia „współczesny holokaust” i określa jego konotacje historyczne, – zabiera głos w dyskusji na temat odpowiedzialności współczesnych ludzi za konflikty wojenne na świecie, – redaguje list otwarty, w którym zamieszcza argumenty i zbija kontrargumenty.</p>
<p><i>133. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia wyrazów z „rz” i „ż” niewymiennym</i></p>	<p>Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.</p>	<p>Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym, – wskazuje wyjątki w pisowni.</p>	<p>Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym i podaje przykłady.</p>	<p>Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni wyrazów z „rz” lub „ż” niewymiennym, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.</p>
<p><i>Świat po Zagładzie</i></p>				
<p><i>134. Zwątpienie – Leopold Staff „Człowiek”</i></p>	<p>Uczeń: – czyta zadany tekst poetycki, – określa tematykę</p>	<p>Uczeń: – wskazuje związki wiersza z tematyką II wojny światowej,</p>	<p>Uczeń: – objaśnia celowość użycia wielkiej litery w wyrazie „Człowiek”,</p>	<p>Uczeń: – objaśnia funkcję użytej wielkiej litery w rzeczowniku</p>

	<p>tekstu, – określa problematykę tekstu.</p>	<p>– charakteryzuje bohatera lirycznego, – określa nastrój wiersza, – wyszukuje funkcjonalne cytaty.</p>	<p>– określa formę zastosowanego czasownika, – dokonuje analizy porównawczej w zakresie nastroju i budowy tekstów.</p>	<p>„Człowiek” i formy zastosowanego czasownika, – dokonuje interpretacji porównawczej dwóch tekstów L. Staffa, uwzględniającej konteksty historycznoliterackie.</p>
<p>135. W poszukiwaniu utraconych wartości – Tadeusz Różewicz „Ocalony”</p>	<p>Uczeń: – czyta zadany tekst poetycki, – określa tematykę tekstu, – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje podmiot mówiący w wierszu.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje związki treści i wymowy wiersza z biografią autora, – charakteryzuje podmiot mówiący w wierszu, – nazywa cechy człowieka doświadczonego przez wojnę, – nazywa zastosowane środki artystycznego wyrazu.</p>	<p>Uczeń: – nazywa wartości utracone przez człowieka doświadczonego przez wojnę, – wskazuje warunek odbudowy systemu wartości, – tworzy wizerunek człowieka doświadczonego przez wojnę.</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję zastosowanych środków artystycznego wyrazu, – odczytuje wymowę wiersza w kontekście całego pokolenia, – stawia hipotezy dotyczące „nauczyciela” i „mistrza”, – wskazuje odwołania do Biblii.</p>
<p>136. Wszystko może się znowu wydarzyć? Kazimierz Wierzyński „Dialog przy fajce”</p>	<p>Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje czasowniki użyte przez podmiot</p>	<p>Uczeń: – określa formy gramatyczne użytych przez podmiot liryczny czasowników,</p>	<p>Uczeń: – określa, w czym imieniu wypowiada się podmiot liryczny, – określa funkcję nawiązań do wydarzeń</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję form gramatycznych czasowników użytych przez podmiot liryczny, – nazywa funkcję</p>

	<p>liryczny, – wskazuje epitety opisujące podmiot liryczny.</p>	<p>– wskazuje nawiązania do wydarzeń II wojny światowej, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – podaje propozycje odczytania przesłania utworu.</p>	<p>II wojny światowej, – określa ton wypowiedzi podmiotu lirycznego, – odczytuje znaczenie tytułu wiersza, – uzasadnia swoje hipotezy dotyczące przesłania wiersza.</p>	<p>epitetów opisujących podmiot liryczny, – interpretuje wymowę tonu wypowiedzi w kontekście problematyki wiersza, – interpretuje znaczenie tytułu wiersza, – formułuje przesłanie wiersza w postaci zdań rozkazujących.</p>
137. Recytacja wybranego wiersza.				
138. Współczesny heros – Andrzej Szczypiorski „O Kazimierzu Moczarskim”	<p>Uczeń: – korzysta ze słownika frazeologicznego i objaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych, – czyta fragment tekstu, – wyszukuje w tekście informacje na temat K. Moczarskiego.</p>	<p>Uczeń: – tworzy rodzinę wyrazów słowa „heros”, – charakteryzuje herosa, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje cechy bohatera, – zabiera głos w dyskusji, – dokonuje operacji na tekście – formułuje poglądy bohatera w postaci tez.</p>	<p>Uczeń: – na podstawie analizy tekstu określa system wartości bohatera i dokonuje jego wartościowania, – ocenia podejmowane przez niego działania na rzecz Polski.</p>	<p>Uczeń: – analizując zgromadzony materiał, uzasadnia, że K. Moczarskiego można nazwać herosem, – zabierając głos w dyskusji, wykorzystuje zgromadzony materiał w funkcji argumentów, hierarchizuje je.</p>
139. Sylwetka	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<p><i>zbrodniarza – Kazimierz Moczarski „Rozmowy z katem”</i></p>	<p>– wymienia czynniki wpływające na kształtowanie się osobowości, poglądów i systemu wartości człowieka, – wskazuje założenia nazizmu, – czyta zadany fragment tekstu, – wyszukuje informacje na temat J. Stroopa.</p>	<p>– określa, jaki wpływ mają czynniki kształtujące osobowość, poglądy i system wartości człowieka, – definiuje pojęcie nazizmu, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – nazywa uczucia, które budzi postać bohatera, – rozpoznaje i nazywa zastosowane w utworze formy wypowiedzi, – interpretuje wskazane wypowiedzi bohaterów.</p>	<p>– wskazuje cytat stanowiący kwintesencję poglądów J. Stroopa, – dokonuje selekcji zgromadzonego materiału, przyporządkowując określone cytaty do wskazanego hasła, – podaje propozycje odczytania przesłania książki i celu jej napisania.</p>	<p>– interpretuje hasła głoszone przez J. Stroopa i wskazuje ich wpływ na kształtowanie się jego osobowości, – formułuje przesłanie książki, – określa funkcję zastosowanych w utworze form wypowiedzi, – w interpretacji wskazanych wypowiedzi bohaterów odwołuje się do treści zamieszczonego w podręczniku fragmentu „Rozmów z katem”.</p>
<p>140. Wobec współczesnych zbrodniarzy wojennych. „Gazeta Wyborcza” „Ratko Mladić wydany do Hagi”</p>	<p>Uczeń: – wie, kim był Ratko Mladić, – czyta tekst, – wyszukuje informacje na temat Mladicia.</p>	<p>Uczeń: – określa tematykę tekstu publicystycznego, – wskazuje wyróżniki tekstu publicystycznego.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje sposoby wpływania na opinię czytelników w tekście publicystycznym.</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję przywołanych w tekście informacji o córce Mladicia.</p>
<p>141. Tworzenie</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>

<i>tekstu pisanego. Życiorys i podanie</i>	– analizuje przykłady życiorysów i podań, – redaguje własny życiorys i podanie według instrukcji.	– redaguje życiorys i podanie, wykorzystując TI, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	– redaguje klasyczny życiorys i CV, – redaguje podanie do przyszłego pracodawcy z prośbą o przyjęcie do pracy.	– objaśnia różnice między życiorysem a CV, – redaguje życiorys, CV i podanie w imieniu fikcyjnej postaci.
142. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia z „h” i „ch”	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „h”, „ch”, – wskazuje wyjątki w pisowni.	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni „h”, „ch”, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni „h”, „ch” i podaje przykłady.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni „h” lub „ch”, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
143. Poradnik językowy. Trudne nazwy miejscowe	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia, – korzysta ze słownika ortograficznego.	Uczeń: – wyjaśnia zasady odmiany trudnych nazw miejscowych, – wskazuje przykłady form gramatycznych trudnych nazw miejscowych.	Uczeń: – właściwie odmienia trudne nazwy miejscowe, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady odmiany trudnych nazw miejscowych, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
144. Sprawdzian wiadomości i umiejętności.				

Głos młodego pokolenia				
145., 146. Spór pokoleniowy na temat granic wolności – „Tango” Sławomira Mrożka	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie „literatura współczesna”, – korzystając ze słownika frazeologicznego, objaśnia znaczenie wskazanych związków frazeologicznych, – czyta wskazany fragment tekstu dramatycznego, – rozumie pojęcie stereotypu, – wyszukuje odpowiednie fragmenty tekstu, – określa tematykę dramatu, – określa problematykę tekstu, – korzystając ze słownika terminów literackich, definiuje pojęcie groteski, – w dostępnych źródłach wyszukuje 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dokonuje periodyzacji literatury współczesnej, – charakteryzuje stereotypowy model rodziny, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje elementy groteskowe, deformacji rzeczywistości, – zna pojęcie groteski, – formułuje propozycje odczytania znaczenia tytułu dramatu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – formułuje główny temat fragmentu tekstu, – wskazuje elementy świata o charakterze symbolicznym, – określa konsekwencje zamiany ról w rodzinie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję groteski w tekście, – odczytuje znaczenie symbolicznych elementów świata przedstawionego, – przedstawia różne hipotezy konsekwencji zamiany ról w rodzinie i funkcjonowania w tak ukształtowanym społeczeństwie, – odczytuje ponadczasowe przesłanie utworu, – odczytuje znaczenie tytułu dramatu, odwołując się do historii tego gatunku tańca i uwzględniając kontekst kulturowy.

	informacje na temat tanga.			
147. Muzyka manifestem młodego pokolenia (wybrane teksty ze stron 144–152)	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – korzystając ze słownika języka polskiego, objaśnia znaczenie terminu „manifest”, – czyta zadany tekst piosenki, – określa tematykę utworu, – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady, jak młodzi ludzie mogą manifestować poglądy i uczucia swojego pokolenia, – charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – określa styl wypowiedzi nadawcy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje współczesne pokolenie młodych ludzi, – formułuje hasła głoszone przez nadawcę tekstu, – wskazuje środki językowe charakterystyczne dla określonego stylu wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – interpretuje określone zachowania jako manifest młodego pokolenia, – określa związek haseł głoszonych przez nadawcę ze stylem bycia i priorytetami młodego pokolenia, – uzasadnia użycie określonego stylu wypowiedzi dla wzmocnienia przesłania tekstu, – dostrzega kontekst filozoficzny.
148.,149. Tworzenie tekstu pisanego. Rozprawka	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykłady rozprawek – redaguje rozprawkę według instrukcji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje rozprawkę na zadany temat z wykorzystaniem trzech argumentów z życia, – stosuje słownictwo charakterystyczne dla rozprawki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczną i spójną rozprawkę na zadany temat z wykorzystaniem argumentów z literatury i z życia, – dba o poprawność językową wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczną i spójną rozprawkę, w której stawia hipotezę, – w rozprawce oprócz argumentów prezentuje kontrargumenty.
150. Proza młodego	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

<p><i>pokolenia – Marta Dzido „Małż”</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę utworu – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje główną bohaterkę, – gromadzi materiał do kolażu przedstawiającego stereotypową kobietę. 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje główną bohaterkę, – dokonuje selekcji materiału do kolażu przedstawiającego stereotypową kobietę, – zna znaczenie wybranych związków frazeologicznych, – wskazuje charakterystyczne słownictwo i cechy stylu narratorki. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wpływ okoliczności zewnętrznych na ukształtowanie się stereotypowego wizerunku kobiety, – dobiera odpowiednie związki frazeologiczne do opisu stereotypowej kobiety, – funkcjonalnie wykorzystuje zgromadzony materiał do budowy stereotypowego obrazu kobiety. 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje czynniki kształtujące stereotypy, – dokonuje ich oceny, – podaje własne propozycje frazeologizmów przydatnych do opisu stereotypowej kobiety, – wyszukuje fragmenty tekstu i posługuje się nimi w funkcji argumentacyjnej, – określa związki między stylem wypowiedzi a światem przedstawionym.
<p><i>151. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia partykuły „nie” z różnymi częściami mowy</i></p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasadę pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – wskazuje wyjątki w pisowni. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje właściwe zasady pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
<p><i>152. Poradnik językowy. „Cofać się do tyłu”, czyli masło maślane</i></p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedstawia zebrane informacje na temat 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie „pleonazm”, – podaje przykłady 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – swobodnie korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi pracować samodzielnie, – analizuje wybrane

	pleonazmów.	pleonazmów, – podaje przykłady poprawnych sformułowań.	– dokonuje przekształcenia zdań zawierających pleonazmy na konstrukcje poprawne.	przykłady i wskazuje w nich błędy pleonastyczne, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.
153. Tworzenie tekstu pisanego. Notatka	Uczeń: – analizuje przykłady notatek, – redaguje notatkę według instrukcji.	Uczeń: – zna cechy dobrej notatki, – redaguje notatkę – dba o poprawność językową wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje różnego rodzaju notatki, – dba o funkcjonalność notatki.	Uczeń: – objaśnia różnice między różnymi notatkami, – dostosowuje rodzaj i styl notatki do celu jej redagowania.
Poezja o rzeczach zwykłych, czyli najważniejszych				
154. Żyj uważnie – Wisława Szymborska „Nic dwa razy”	Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – przy pomocy nauczyciela charakteryzuje podmiot liryczny, – określa tematykę i problematykę wiersza, – wyszukuje fragmenty tekstu o charakterze życiowych	Uczeń: – charakteryzuje podmiot liryczny, – wskazuje użyte związki frazeologiczne, – wskazuje elementy tekstu o charakterze symbolicznym, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje fragmenty tekstu o	Uczeń: – objaśnia znaczenie użytych związków frazeologicznych, – wskazuje główną cechę ludzkiego życia, – wykorzystuje cytaty w funkcji argumentacyjnej, – analizuje budowę wiersza.	Uczeń: – objaśnia funkcje użytych związków frazeologicznych, – formułuje wnioski z lektury tekstu, – odczytuje symboliczne znaczenie róży i kamienia, – formułuje wskazówki życiowe na podstawie tekstu w postaci zdań rozkazujących, – określa związek

	wskazówek.	charakterze życiowych wskazówek, – wskazuje elementy budowy wiersza.		budowy wiersza ze sposobem wypowiedzi podmiotu lirycznego.
155. <i>Szczęście na dłoni – spotkanie z wierszem Magdaleny Czapińskiej</i>	Uczeń: – podaje znaczenie słowa "szczęście" – czyta wskazany tekst poetycki – korzystając ze słownika terminów literackich i słownika frazeologicznego, przy pomocy nauczyciela dokonuje analizy i interpretacji wiersza.	Uczeń: – sprawnie posługuje się słownikami, – korzystając ze słownika terminów literackich i słownika frazeologicznego, dokonuje analizy i interpretacji wiersza, – wskazuje funkcjonalne cytaty.	Uczeń: – podczas analizy wiersza wykorzystuje nabytą wiedzę z zakresu teorii literatury.	Uczeń: – podczas analizy wiersza funkcjonalnie wykorzystuje nabytą wiedzę z zakresu teorii literatury, – dokonuje własnej interpretacji wiersza.
156. <i>Kochaj – Jan Twardowski „Spieszmy się”</i>	Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – przy pomocy nauczyciela identyfikuje adresata wiersza, – określa tematykę utworu, – nazywa uczucia, które budzi w nim wiersz.	Uczeń: – identyfikuje adresata wiersza, – określa formę gramatyczną użytych w tekście czasowników, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje użyte w tekście porównania.	Uczeń: – podaje propozycje odczytania pierwszego wersu utworu, – używa cytatów w funkcji argumentacyjnej, – charakteryzuje miłość, – wskazuje sposoby ocalenia miłości.	Uczeń: – nazywa funkcje użytych w tekście czasowników w określonej formie, – określa funkcję użytych środków stylistycznych, – uwzględnia w interpretacji wiersza kontekst filozoficzno-religijny.

<p>157. Bądź wierny zasadom – Zbigniew Herbert „Przesłanie Pana Cogito”</p>	<p>Uczeń: – podaje znaczenie słowa „przesłanie”, – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje czasowniki w tekście, – wskazuje wersy zawierające przesłania.</p>	<p>Uczeń: – określa formę gramatyczną użytych w tekście czasowników, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – odczytuje przesłania zawarte w kolejnych wersach, – identyfikuje adresata wiersza.</p>	<p>Uczeń: – na podstawie wskazanych fragmentów tekstu formułuje nakazy i zakazy, – przedstawia najważniejsze informacje o Rolandzie, Gilgameszu i Hektorze, – identyfikuje ideał rycerza.</p>	<p>Uczeń: – nazywa funkcje użytych w tekście czasowników w określonej formie, – identyfikuje opisany w tekście wzorzec osobowy i sytuuje go w tradycji, – dokonuje analizy i interpretacji tekstu z uwzględnieniem kontekstu biograficznego i historycznego.</p>
<p>158. Pomyśl o drugim człowieku – Edward Stachura „Człowiek człowiekowi”</p>	<p>Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje źródło użytych skojarzeń, – identyfikuje odbiorcę tekstu, – szuka fragmenty o charakterze rad dla odbiorcy.</p>	<p>Uczeń: – charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu, – wskazuje funkcjonalne cytaty o charakterze rad, – wskazuje neologizmy, – wskazuje cechy budowy wiersza.</p>	<p>Uczeń: – odczytuje znaczenie użytych sformułowań wywodzących się ze świata zwierząt i przemocy – formułuje rady, używając czasowników w trybie rozkazującym – objaśnia, na czym polega podobieństwo kompozycyjne strof utworu</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję użytych w tekście sformułowań wywodzących się ze świata zwierząt i przemocy, – wnioskuje na podstawie tekstu, – określa funkcję użytych neologizmów, – objaśnia zamysł takiej, a nie innej budowy tekstu.</p>
<p>159. Czytanie ze zrozumieniem.</p>				
<p>160. Przepis na</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>	<p>Uczeń:</p>

<p><i>życie – „Dezyderata”</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> – czyta zadany tekst, – definiuje pojęcia: aforyzm, sentencja, złota myśl, – wyszukuje w nim informacje, – wyszukuje wskazówki przydatne dla siebie, – z pomocą nauczyciela redaguje swój przepis na życie, – wskazuje tekst, który wywarł na nim wrażenie. 	<ul style="list-style-type: none"> – sprawnie posługuje się słownikiem języka polskiego, – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze aforyzmu, złotej myśli czy sentencji, – zapisuje wskazówki w postaci zdań rozkazujących, – wyszukuje w dostępnych publikacjach przydatne fragmenty, – na podstawie zgromadzonego materiału redaguje swój przepis na życie, – redaguje oceniającą wypowiedź na temat wybranego tekstu omawianego na lekcji. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, dlaczego dany fragment tekstu można określić jako aforyzm, sentencję, złotą myśl, – dokonuje selekcji zgromadzonego materiału, – redaguje spójny, poprawny językowo przepis na życie, wykorzystując zgromadzony materiał, – uzasadnia wybór tekstu, który wywarł na nim wrażenie. 	<ul style="list-style-type: none"> – odtwarza system wartości osoby mówiącej w tekście, – wskazuje kontekst filozoficzno-religijny przydatny do interpretacji tekstu, – redaguje spójny, poprawny językowo przepis na życie, stanowiący kompilację różnych cytatów, – redaguje krytyczną wypowiedź na temat różnych tekstów literackich poznanych na lekcjach.
------------------------------------	--	--	---	--

Na ocenę celującą uczeń wykracza poza wymagania na ocenę bardzo dobrą.